20/11/2020

Ο Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης για τα Εισόδια της Θεοτόκου

/ Επικαιρότητα

Για τα Εισόδια της Υπεραγίας Δεσποίνης ημών Θεοτόκου μέσα απο τη γλυκιά γραφίδα του Αγίου Νικοδήμου του Αγιορείτου:

21/11 – Εισόδια της Θεοτόκου.
Τω αυτώ μηνί ΚΑ΄, η εν τω Ναώ Είσοδος της Υπεραγίας Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και Αειπαρθένου Μαρίας.

Ένδον τρέφει σε Γαβριήλ Ναού Κόρη,
Ήξει δε μικρόν και το χαίρε σοι λέξων.
Βη Ιερόν Μαρίη τέμενος παρά εικάδι πρώτη.

Η εις τον νομικόν Ναόν της κυρίας Θεοτόκου Είσοδος, επροξένησεν εις τους Ορθοδόξους Χριστιανούς εορτήν θαυμαστήν και παγκόσμιον. Επειδή και έγινεν αύτη με παράδοξον τρόπον, και είναι ένα προοίμιον του μεγίστου και φρικτού μυστηρίου της ενανθρωπήσεως του Θεού Λόγου. Το οποίον διά μέσου της

Θεοτόκου έμελλε να γένη εις τον κόσμον. Έλαβε δε την αφορμήν η εορτή των Εισοδίων διά την υπόθεσιν ταύτην. Η παναοίδιμος Άννα, επειδή όλην σχεδόν την ζωήν της επέρασε στείρα χωρίς να γεννήση παιδίον, τούτου χάριν παρεκάλει τον Δεσπότην της φύσεως ομού με τον άνδρα της Ιωακείμ, να χαρίση εις αυτούς τέκνον. Και αν επιτύχουν του ποθουμένου, ευθύς να αφιερώσουν εις τον Θεόν το γεννηθέν παιδίον.

Και λοιπόν εγέννησε παραδόξως την πρόξενον γενομένην της σωτηρίας του γένους των ανθρώπων, την καταλλαγήν και φιλίωσιν του Θεού μετά των ανθρώπων, την αιτίαν της αναπλάσεως του πεσόντος Αδάμ, και της τούτου εγέρσεως και θεώσεως. Αυτήν λέγω την Υπεραγίαν και Δέσποιναν Θεοτόκον Μαρίαν. Όθεν όταν αύτη έγινε τριών χρόνων, επήραν αυτήν οι γονείς της, και επρόσφεραν κατά την σημερινήν ημέραν εις τον Ναόν.

Και πληρούντες τας υποσχέσεις οπού έκαμαν, αφιέρωσαν την θυγατέρα αυτών εις τον χαρισάμενον ταύτην Θεόν. Και παραδίδουσιν αυτήν εις τους ιερείς, και μάλιστα εις τον τότε Αρχιερέα Ζαχαρίαν. Ο οποίος ταύτην παραλαβών, έμβασε μέσα εις το ενδότατον του Ναού, όπου μόνος ο Αρχιερεύς μίαν φοράν τον χρόνον εισήρχετο. Και τούτο εποίησε κατά βούλησιν Θεού, όστις έμελλε μετά ολίγον να γεννηθή εξ αυτής, διά την διόρθωσιν και σωτηρίαν του κόσμου. Εκεί λοιπόν η Παρθένος διέμεινε χρόνους δώδεκα, τρεφομένη μεν ξενοπρεπώς από τον Αρχάγγελον Γαβριήλ με τροφήν ουράνιον.

Αξιουμένη δε της του Θεού εμφανείας, έως ότου επλησίασεν ο καιρός του θείου Ευαγγελισμού, και των ουρανίων και υπερφυσικών εκείνων μηνυμάτων. Τα οποία εμήνυον, ότι ο Θεός ευδόκησε να σαρκωθή από αυτήν φιλανθρώπως, διά να αναπλάση τον φθαρέντα κόσμον υπό της αμαρτίας.

Τότε γαρ η Θεοτόκος εξελθούσα από τα Άγια των Αγίων, παρεδόθη εις τον μνήστορα Ιωσήφ (1), ίνα εκείνος υπάρχη φύλαξ και μάρτυς της παρθενίας αυτής. Και ίνα υπηρετήση, τόσον εις τον άσπορον τόκον της, όσον και εις την φυγήν την εις Αίγυπτον, και εις την απ’ εκείνης επάνοδον εις γην Ισραήλ. (Όρα τον εις τα Εισόδια λόγον του Δαμασκηνού, ομοίως όρα και εις τον Μηνιάτην και εις την Σάλπιγγα (2).

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Σημείωσαι, ότι αφ’ ου εμνηστεύθη ο Ιωσήφ την Παρθένον, επέρασαν τέσσαρες μήνες, και έπειτα ευηγγελίσθη η Θεοτόκος, καθώς λέγει Ιππόλυτος ο Θηβαίος εν τω χρονικώ Συντάγματι. Ούτος δέ εστιν, ουχί ο παλαιός Ιππόλυτος ο Πάπας Ρώμης, καθώς σφαλερώς υπέλαβε Νικηφόρος ο Κάλλιστος, βιβλ. β΄, κεφαλ. γ΄, της

Εκκλησιαστικής Ιστορίας, και Μελέτιος ο Αθηνών εν τω α΄ τόμω της Εκκλ. Ιστορίας. Δεν είναι λέγω, ούτος, ο παλαιός εκείνος Ιππόλυτος. Αλλά ο νέος, όστις έζησε μετά τον παλαιόν, υπέρ τα επτακόσια έτη. (Όρα την Εκατονταετηρίδα.)

2. Σημείωσαι, ότι εις την εορτήν των Εισοδίων δύω εγκώμια έχει ο Νικομηδείας Γεώργιος, ο και την Ακολουθίαν αυτήν μελοποιήσας, ων του μεν πρώτου η αρχή εστι· «Καλάς ημίν υποθέσεων αρχάς». Του δε δευτέρου· «Αι των θείων πανηγύρεων ελλάμψεις». Ο Κωνσταντινουπόλεως Γερμανός έν, ου η αρχή· «Ιδού πάλιν ετέρα πανήγυρις». Ο Κωνσταντινουπόλεως Ταράσιος έν, ου η αρχή· «Φαιδρά και παράδοξος η παρούσα πανήγυρις». Ο Θεοφύλακτος Βουλγαρίας έν, ου η αρχή· «Και μνήμη μεν δικαίου». Ο Θεσσαλονίκης Γρηγόριος ο Παλαμάς δύω, έν μεν, ου η αρχή· «Επί των μειζόνων η κατά ανθρωπίνην δύναμιν». Έτερον δε, ου η αρχή· «Ει εκ του καρπού το δένδρον γινώσκεται». Τα οποία πάντα μετέφρασεν εις το απλούν η εμή αδυναμία, ήτις εφιλοπόνησε και εγκώμιον ίδιον εις την εορτήν ταύτην, και οκτωήχους Κανόνας συνέθετο. Άπερ πάντα ευρίσκονται εις την ιεράν και βασιλικήν Μονήν του Χιλανταρίου. Και ο βουλόμενος ζητησάτω ταύτα. Και τούτο δε σημειούμεν, ότι ουκ ορθώς γράφει Μελέτιος ο Αθηνών ότι ήτον τόπος χωρισμένος εις τον Ναόν, οπού μόναι αι παρθένοι έμενον και συν αυταίς έμενε και η Θεοτόκος. Και αι μεν άλλαι παρθένοι εξήρχοντο μετά την απόλυσιν και επήγαινον εις τον οίκον αυτών. Μόνη δε η Θεοτόκος επροσκαρτέρει εις τον Ναόν. Ου γαρ εις τον οίκον των παρθένων, αλλ’ εις αυτά τα Άγια των Αγίων εισήλθεν η Θεοτόκος κακεί έμενε τρεφομένη υπό Αγγέλου. Και αγκαλά τούτο εφαίνετο άτοπον να εισέλθη γυνή εις το ενδότατον του Ναού, το φαινόμενον όμως αυτό άτοπον εδιώρθωσεν ο Ζαχαρίας. Είπε γαρ εις τον λαόν, ότι ο Θεός δείχνει εις το έμπροσθέν του κρεμάμενον λογείον, πως θέλει να έμβη η Παρθένος μέσα εις αυτά τα Άγια των Αγίων. Και ούτως έπεισε τον λαόν, και έστερξαν να εμβάση την Παρθένον εκεί. Ούτως ο Θεοφύλακτος Βουλγαρίας γράφει εν τω εις τα Εισόδια λόγω του, λύων θαυμασίως το παρά τισι φαινόμενον άτοπον της εις τα Άγια εισόδου της Θεοτόκου. Αφ’ ου όμως η Κυρία Θεοτόκος εγέννησε τον Κύριον, εσυναρίθμησε ταύτην ο Ζαχαρίας ταις εν τω Ναώ προσκαρτερούσαις παρθένοις, ως Παρθένον ούσαν και μετά τόκον, διό και εφονεύθη. Ως λέγει ο Μέγας Βασίλειος εν τω εις την Χριστού γέννησιν λόγω.

Από το βιβλίο: Αγίου Νικοδήμου Αγιορείτου Συναξαριστής των δώδεκα μηνών του ενιαυτού. Τόμος Α΄. Εκδόσεις Δόμος, 2005 – Εκ του Σπουδαστηρίου Νέου Ελληνισμού snhell.gr